

ת"פ 8424/07/15 - מדינת ישראל נגד שמואל לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 8424-07-15 מדינת ישראל נ' לוי

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חבר
נגד
הנאשם שמואל לוי
ע"י ב"כ עו"ד הרניק

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 26.7.16, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירת סיוע לפריצה לבית עסק ובצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- לבקשת התביעה הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות ולבקשת ההגנה הופנה לשירות המבחן: בעניינו של הנאשם נערכו חמישה תסקירים שהאחרון שבהם מיום 18.12.18, והמלצתו של שירות המבחן היא לענישה שיקומית-טיפולית של 150 שעות של"צ וצו מבחן לשנה. לנוכח התמשכות ההליך לצורך בחינת עניינו של הנאשם על-ידי שירות המבחן, אין בפניי כעת חוות דעת עדכנית של הממונה על עבודות השירות.
- היום טענו הצדדים לעונש: התביעה עתרה למאסר בפועל, שניתן לרצותו בעבודות שירות, ולצדו מאסר מותנה, קנס ופיצוי; ההגנה עתרה לאימוץ המלצתו של שירות המבחן;

מעשי הנאשם:

ביום 16.8.14 בסמוך לשעה 23:00 סייע הנאשם לאחר לפרוץ לחנות ירקות ולגנוב ממנה כספת שהכילה שיקים של לקוחות וכסף מזומן בסכום שאינו ידוע במדויק: תרומתו של הנאשם למעשה היתה הגעתו למקום ברכב, עליו העמיסו הנאשם והאחר את הכספת ובו הסתלקו מהמקום.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. העבירה של פריצה לבית עסק מגינה על ערכי החזקה והקניין. ברגיל, וכך גם במקרה דנן, לא קיים הסיכון המיוחד הנלווה לפריצה לדירת מגורים, שבבסיסו החשש להתלקחות אלימה וגם חומרת הפגיעה בתחושת הביטחון של הנפגע והציבור כולו. לכן, מדיניות הענישה ביחס לעבירה זו שונה ומקלה יותר, ביחס לענישה בגין פריצה לדירת מגורים.
2. הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי. העבירה היתה מתוכננת, הנזק הרכושי מוצה, ובאין הסבר אחר - יש לקבוע כי המניע למעשה היה כלכלי. עם-זאת, יש לקחת בחשבון את חלקו המשני של הנאשם בביצוע העבירה, המשתקף במעמדו כמסייע בלבד. הנזק הרכושי מוצה.
3. קו מרכזי בפסיקה מראה כי בגין עבירות של פריצה לבית עסק וגניבה ממנו מוטלים עונשי מאסר, לרבות מאסר לריצוי בעבודות שירות. משמדובר בעבירת סיוע בלבד, על הענישה לשקף את מעמדו המשני של העבריין בביצוע העבירה ובאחריות לנזקה.
4. לנוכח האמור לעיל, ייקבע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1976, כבן 41 כיום, נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד כשליח וכטכנאי טלוויזיה. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית שנקלעה למשבר כלכלי, כך שהנאשם נאלץ להפסיק לימודיו בגיל 15 ולסייע בעבודתו לפרנסת המשפחה. הנאשם שירת בצבא ולאחר שחרורו החל לעבוד בעבודות שונות שאינן דורשות הכשרה ממשית. הנאשם מתמודד עם חובות שמקורם אינו ברור.
2. אין לחובת הנאשם רישום פלילי.
3. ביחסו לעבירה חש הנאשם בושה וחרטה, אך התייחסותו ההתחלתית אופיינה בערפול ובהכחשה של בעייתיות שהובילה אותו למעשה. הנאשם הביע אמפתיה לנפגע.
4. תחילה מנעו עמדותיו של הנאשם כל מעורבות יעילה של שירות המבחן. הנאשם אף לא התייצב לראיונות שנקבעו לו, בטענה של עומס עבודה. לא מחפץ נפשו בלבד, אלא מחמת חשש מתוצאות ההליך הפלילי, החל הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן ובחודש פברואר 2018 שולב בטיפול קבוצתי. ואכן, בתסקירים אחרונים ועד ליום 18.12.18 מוסר השירות כי הנאשם אכן נרתם לטיפול, וחל שינוי בעמדותיו - הנאשם מבין את הצורך שלו בטיפול, מפגין מוטיבציה, ונתרם מהטיפול. הטיפול גם הוביל לשינוי יחסו של הנאשם למעשה

העבירה וליכולתו לבחון את עיוותי החשיבה שהובילו אותו לביצועו.

5. מהלך הזמן הניכר מאפשר את ביסוסה של מסקנה מעודדת: הטיפול בצל החוק הפך לטיפול מרצון, משמעותי ונושא פירות מובהקים.

6. השירות המליץ אפוא על ענישה טיפולית-שיקומית, והזהיר כי מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, עלול להכשיל את מאמצי השיקום ולפגוע בפרנסת המשפחה. כאמצעי ענישה קונקרטי הציע השירות חיוב ב-150 שעות של"צ.

7. לזכות הנאשם יעמדו הנתונים הבאים:

א. הנאשם, ללא עבר פלילי, עתיד להינזק חמורות מעונש של כליאה. גם מאסר בעבודות שירות יפגע בפרנסת הנאשם ומשפחתו;

ב. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ועל-אף טשטוש-מה הוא חש חרטה ובושה, ואף אמפתיה לנפגע;

ג. הנאשם נרתם לטיפול באופן כן ויעיל, המצמצם את הסיכון לביצוע עבירות נוספות, ויש לתת משקל גם לעצם התמדתו בטיפול במשך עשרה חודשים;

ד. לאורך חייו לא הסתבך הנאשם בפלילים, הוא עובד ברציפות ומפרנס את משפחתו;

ה. מיום ביצוע העבירה חלפו ארבע שנים, שבהן לא שב הנאשם לבצע עבירות;

ו. אין לחובת הנאשם עבר פלילי;

8. כל האמור לעיל יצדיק את קביעת עונשו של הנאשם בסמוך לתחתית המתחם: הצורך בענישה קונקרטית יענה הן בחיוב בשל"צ, בהיקף גדול במקצת מהמוצע, והן בקנס ההולם את טיבה הכלכלי של העבירה; הרתעה ושיקום יתבטאו במאסר מותנה, התחייבות כספית והעמדה במבחן; וההכרה בפגיעת המעשים בנפגע תתבטא בחיוב בפיצוי, שייקבע על הצד הנמוך והבטוח.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג;

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו;

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ לנפגע, מר משה אמראבי (ע"ת 6 בכתב האישום). הקנס והפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.1.19, וכשמחדל

מלשם תשלום במועדו יוביל להעמדת מלוא הסכום לפירעון מידי;

ד. 180 שעות של"צ, שיבוצעו במתנ"ס נאות אשלים בראשון לציון, לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה. הנאשם מוזהר, כי אי-ציות להוראות השירות או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

ה. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר, כי הימנעות משיתוף פעולה עם השירות תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;
- ב. התביעה תעביר למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלונן של הנפגע;
- ג. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ד. פיקדונות, ככל שהיו (ולמעט חיוב בהוצאות), יושבו לנאשם;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ט, 25 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.